

Boden-ANAN

medlemsblad för

Boden
Överluleå
Horskar Förening

Nr 2

Årgång 11

Maj 2002

Vem är kvinnan på denna bild?

Innehåll

- s.2 Föreningsinformation, Ordförande har ordet
 - s.3 Medlemsmöte, Loppmarknad, Storstädning, Hembygdsdagar och Skördefest, Telefonabonemang
 - s.4 Beskrivning av torpet Heden 3:10 Ö-luleå
Bengt Bergman
 - s.8 Årsmötet 2002
 - s.9 Sparkstöttingtävling, Skvallerspaltten, Korsordslösningar
 - s.10 Hildur Hackzell
Ulla Wikman
 - s.12 Antavla för Hildur Hackzell
 - s.13 Kan en gravsten berätta?
Släktforskare från Karelen
 - s.14 Nya medlemmar, Adressändringar, Grattis, Efterlysning
 - s.15 Tack, Vad betyder detta? Tidningsadress, Besöksstatistik, Årets möten
- Bilaga: Till medlemmarna medlemsförteckning

Styrelse och övriga funktionärer för Boden Överluleå ForskarFörening

Föreningens adress: c/o Elming, Glimmervägen 17, 961 46 BODEN

Postgiro: 157 58 - 6 Bankkontonr: 9960 420015 7586

Tel till forskarrummet i Råbäcksgården: 0921 - 504 13, e-post: boff.boden@spray.se

Ordförande	Björn Fredriksson	Nipvägen 18	961 44	Boden	tel 0921 - 65 315
		e-post: bjorn.fredriksson@egonet.se			
V.ordförande	Arnold Lagerfjärd	Trollsländevägen 9	961 68	Boden	tel 0921 - 13 750
Sekreterare	Stina Elming	Glimmervägen 17	961 46	Boden	tel 0921 - 65 388
Kassör	Barbro Lampinen	Unbyn 290	961 93	Boden	tel 0921 - 480 021
		e-post: barbro.lampinen@telia.com			
Ledamot	Ingmar Åkerstrand	S Bredåker 57	961 95	Boden	tel 0921 - 470 165
Styrelsesuppleanter	Constance Rutberg	Svartbyv. 10 D	961 37	Boden	tel 0921 - 16 311
	Hagar Nordlund	Sturegatan 7	961 73	Boden	tel 0921 - 15 264
Valberedning	Kristina Öhman	Kyrkgatan 33 1 tr	961 75	Boden	tel 0921 - 15 979
	Inger Enberg	Unbyn 291	961 93	Boden	tel 0921 - 480 095
	Kalle Brandin	Gränsvägen 14	961 37	Boden	tel 0921 - 10 806
Revisorer	Carl-Lennart Persson	Karetvägen 24	961 42	Boden	tel 0921 - 53 333
	Sixten Sandberg	Österby 950	961 95	Boden	tel 0928 - 40 132
Revisorsuppleanter	Catharina Källström	Tegelbruksgatan 13	961 73	Boden	tel 0921 - 17 338
	Herman Wahlberg	Kyrkgatan 18	961 34	Boden	tel 0921 - 10 942
Redaktion för medlemsbladet:					
Ansvarig utgivare	Ewa Sandberg	Kålrotsvägen 11	961 47	Boden	tel 0921 - 72 274
		e-post: ewa.sandberg@privat.utfors.se			
	Eila Fredriksson	Nipvägen 18	961 44	Boden	tel 0921 - 65 315
		e-post: eila.fredriksson@egonet.se			
Bildansvarig	Kristina Öhman	Kyrkgatan 33 1 tr	961 75	Boden	tel 0921 - 15 979
Kontakt i datafrågor	Gunnar Glaas	Kungsgatan 38	961 64	Boden	
		e-post: gunnar.glaas@telia.com			

MEDLEMSAVGIFT, KODKORT och NYCKEL

Medlemsavgiften för år 2002 är 100 kronor.

Kodkort till ytterdörren och nyckel till kammaren finns att köpa i Råbäcksgården. Kodkort kostar 50 kronor och nyckel 80 kronor. För att köpa dessa fordras att du är medlem i föreningen. Kortet ger tillträde till lokalerna från kl 07.00 till kl 21.00 alla dagar i veckan. Nyckeln ger tillträde till kammaren där vi förvarar våra samlingar.

Tag kontakt med någon i styrelsen om du är intresserad.

ADRESSÄNDRING

Om du ändrat adress, var vänlig meddela föreningen din nya. Vi får inte adressändringar från något register.

PLANERAD UTGIVNING

Boden-ANAN planeras komma ut:

vecka 35 - manusstopp 11 augusti 2002

vecka 45 - manusstopp 20 oktober 2002

Ordförande har ordet

Strax före årsskiftet 2001/2002 registrerade vi vår 500:de medlem, som blev Erland Dahlin. På styrelsemötet, före årsmötet, beslöts det att vi skulle hedra medlem nr 500 med fritt medlemskap för år 2002. Grattis, säger vi till honom.

Den 21 februari var föreningen inbjuden till ett möte på Folkets Hus angående deras 100-årsjubileum, som skulle ske den 20 april. Den fråga som då ställdes var, om vi ville göra en utställning i klubbрум A som återblick och nostalgitripp över de 100 åren. Innan jag gick på mötet hade jag pratat med några medlemmar att bilda en arbetsgrupp. Vi var rörande eniga om att Folkets Hus var ute ett år för sent, men vad då! Arbetsgruppen kom att bestå av: Ewa Sandberg, Stig Andersson, Carl-Lennart Persson, Arne Isaksson och

undertecknad. Arne hade redan tidigare forskat fram en del uppgifter på kommunarkivet. Problemet var inte att hitta material, utan att kunna begränsa. Den 20 mars var nästa möte, då vi även visade det datorbildspel som arbetsgruppen tagit fram. Bildspelet godkändes med acklamation.

Jubileumsdagen var det strålande sol och mycket folk i rörelse. Vi hade öppet utställningen från kl 11.30 - 16.00 och under den tiden hann vi med att visa många bodensare och övriga besökare på en historisk återblick. I hela Folkets Hus pågick uppskattade verksamheter hela dan.

Jag vill här tacka alla i arbetsgruppen och dessutom medlemmarna Svante och Margareta Näslund, Kalle Brandin, Eila Fredriksson och Göran Nordblom som ställde upp jubileumsdagen.

Björnvrål

Medlemsmöte

i

Almska skolan

Tisdag den 14 maj kl 19.00

Kommunarkivarien Barbro Marainen föreläser om: Arkiv, koder och etik

Vi behandlar årets motioner till Riksstämman

Ska vi "Ge namn åt de döda"? Projekt i Sveriges Släktforskarförbund för att komplettera "Dödskivan"

Besökslotteri

Kaffe med dopp

VÄLKOMMEN

Loppmarknader

Styrelsen har beslutat att BÖFF ska anordna loppmarknad i och utanför Råbäcksgården vid två tillfällen i sommar; i samband med hembygd dagarna 27-28 juli och vid skörde festen 23 - 25 augusti. Till de tillfällena behöver vi både material att sälja och hugade försäljare. Eftersom vi inte kommer att ha gården bemannad varje dag under den här perioden, och vi inte har plats nog att förvara material någon längre tid, kan material endast avlämnas 24-25 juli och 20-21 augusti. Som vanligt tar vi inte emot kläder, möbler och vitvaror. Att anmäla sitt intresse att ställa upp som försäljare går bra alla dagar. Kontakta någon ur styrelsen, ring till Råbäcksgården (tel.nr finns på sid 2 i tidningen) eller kom in.

o o o

Storstädning

Tisdag den 11 juni är det åter dags. Då samlas vi och roar oss med att storstäda Råbäcksgården och dra en och annan skröna, sann eller falsk. Här har Du chansen att lämna ett praktiskt bidrag till föreningen, och till den gemensamma trevnaden. Även om städning inte är din starka sida så kan du ställa upp. Det finns andra uppgifter, bl.a. ska mycket lyftas ner och upp. Anmäl Dig i samband med mötet, kontakta någon ur styrelsen, ring Råbäcksgården eller kom in.

Hembygd dagarna 27-28 juli

Skörde fest 23-25 augusti

Vi ska som vanligt ha öppet hus under hembygd dagarna och skörde festen. Då behöver vi vara många som ställer upp. Även Du som tycker att Du inte är så duktig forskare, eller att Du inte hittar i gården, kan fylla en viktig funktion. Du kommer alltid att ha några som "varit med förr" som medvärdar. Prova på! Ju snabbare Du är på att anmäla Ditt intresse att delta desto bättre kan vi samordna.

Telefonabonnemang

Föreningen har fått ett erbjudande att vara ombud för telefonoperatören ACN. Om BÖFF beslutar sig för att anta erbjudandet innebär det att vi kan förmedla ett telefonabonnemang till medlemmarna med priser lägre än t.ex. Telia (jämförelse 2002-03-10). De fasta kostnaderna betalar man till Telia, och man kan behålla nummeravisering o.dyl. tjänster där. ACN-abonnemanget omfattar samtalsavgifterna och man får specifierad räkning. Det finns ingen bindningstid.

En av förutsättningarna för att föreningen ska åta sig att bli ombud är att någon tar på sig att för föreningens räkning sköta förmedlingen. Det innebär att sälja in abonnemang till medlemmarna och att värva nya föreningar som ombud. ÄR DU INTRESSERAD KONTAKTA ORDFÖRANDEN.

Beskrivning av torpet Heden 3:10 i Överluleå

av Bengt Bergman

Mitt och mina fyra syskons hem var ursprungligen ett litet torp under Heden nr 3 i Överluleå socken beläget vid Luleälvens södra strand en km nedströms Hedenbron. Det byggdes av vår mors morfar Johan Aron Nilsson på 1860-talet.

I ett köpebrev daterat den 1 nov 1862 kan man läsa :
 "Till drängen Johan Aron Nilsson i Heden överlåter och försäljer jag utav min hemmansdel Nr 3 åtta geometriska tunnlands vidd odelbar mark nu skogbeväxt vid östra sidan utmed forsen för en oss emellan överenskommen köpesumma fyrahundra riksdaler riksmünt jämte 8 dagsverken årligen
 Isak Nilsson
 Heden"

På detta köpebrev erhåller Johan Aron Nilsson Lagfart vid lagtima höstting i Överluleå Häradsrätt den 23 dec 1863.

Först 1884 den 6 okt företogs den lantmäteriförrättning som krävdes för att fastställa torpets gränser. Då hade äganderätten till stamhemmanet övergått till Gällivare Aktiebolag. Vid förrättningen visade det sig att den tillgängliga marken vid torpet inte räckte till de avtalade 8 tunnlanden varför ett fyllnadsskifte fordrades det blev den sk Lindströmsgården (som vi kallade Stinagården).

Byggnaderna uppfördes av J A Nilsson i klassisk norrbottnisk stil en parstuga, en bagarstuga med härbre, ladugård och loge. En brunn grävdes vid ladugården 7-8 m djup. För att hämta upp vattnet användes en sk brunnssvingel. Från brunnen gick en träränna in i ladugården, vattnet hälldes från brunnsinken i rännan och rann ner i en tunna inne i ladugården.

Ibland önskade jag att det hade funnits en likadan ränna in till köket för jag fick ofta bära in vatten (och ved) till köket!

Ett försäkringsdokument från 1918 ger följande beskrivning:

"Manbyggnaden uppförd å 60 cm hög stenfot av furutimmer i en våning under tak av spån. 13 m 96 cm lång 6 m 24 cm bred inom knutarna. 4 m 80 cm hög från stenfoten till takbandet med brotrappa och bro, förstuga och 4 inredda rum.

Byggningen som är utvändigt ej brädfordrad befinnes uti gott skick " (värderades till 2.500 kr)

Huset var omålat med synliga knutar. I den knuttimring som fanns till vänster om ytterdörren stoppade

jag in mina önskelistor till jultomten innan jag av mina äldre kusiner blev upplyst om sanningen.

Innanför de vanliga par- ytterdörrarna fanns i förstugan en dörr till vänster in till förstukammaren och till höger dörren in till köket. Köket upptog husets hela bredd (det som efter senare ombyggnader var sal och sovalkov). Såvitt jag minns fanns det fönster på de tre ytterväggarna. I det vänstra hörnet ner mot älven fanns en öppen spis som så småningom fick en järnspis inmurad. Intill spisen fanns en dörr in till kökskammaren som vintertid inte var uppvärmd annat än vid de stora helgerna och när det fanns främmande i huset.

Det 4:e rummet var ganska ovanligt. Det saknade dörr eller annan förbindelse med det övriga huset. Enda ingången var genom fönstret det sägs att det var för att hustrun Maja Kajsa- mammas mormor- inte skulle komma in dit. Enligt de uppgifter jag fått användes det av Petter Nilsson som snickarrum (om det haft samma funktion för Johan Aron är okänt). Som pojke var jag ofta inne i rummet och förvånades över alla gamla verktyg som fanns där inne. Vid ombyggnaden 1936 (?) slängdes det mesta ut på backen och brändes.

Efter ombyggnaden 1936 fick huset en helt annan planlösning. Ytterdörren var kvar på samma ställe men inne i farstun kom man rakt fram till en hall (f d kökskammaren) längst bort till vänster i hallen var dörren till köket (f d snickarrummet). Köket hade kökspanna och järnspis, dörr till farstukammaren och källarlucka.

Det gamla stora köket delades så att en mindre sovalkov avdelades vid väggen mot älven. Den försågs med en nymodighet - skjutdörr. Resten av det gamla köket blev finrum eller sal som det hette då.

Huset fick liggande brädfordring som rödfärgades. I en senare ombyggnad i början på 40-talet inreddes en lägenhet på övervåningen med trappa upp från farstun. Där bodde en tid Bertil Eriksson och hans familj.

Under den här tiden, det bör ha varit omkring 1943, gjorde Bertil en insats som livräddare. Curt, som då var i 3-årsåldern lekte med några stålkulor som antagligen hörde till mina kvarlämnade leksaker. Som alla andra småbarn skulle han känna hur sakerna smakade. En av kulorna kom för långt bak och täppte till luftstrupe, men Bertil som var inne just då såg vad som hände och hur Curt började bli blå i ansiktet. Snabbt fick han tag i pojken, vände honom upp och ned och med ett par kraftiga daskar i ryggen fick han kulan att flyga ut. Enkelt men påpassligt!

Under halva huset grävdes källare med plats för pannrum, vedförråd och matkällare.

Den liggande brädfördringen ersattes med en stående och färgen byttes till gulbeige och takets spåntäckning ersattes med tegel.

Den gamla ladugården revs och i stället byggdes vedbod, dass och förrådsbod. Den senare vinterbonades och försågs med en vedspis. Där bodde flera av Frans Bergmans syskonbarn när de under krigsåren arbetade på tvättinrättningen på I 19. Den byggnaden flyttades sen till en plats bakom bostadshuset.

Ett mindre bostadshus uppfördes också på tomten i början på 40-talet. Det innehöll rum och kök. I källaren fanns bastu och tvättstuga.

Sommaren 1948 när vår son Anders var nyfödd bodde vi där. Fram till 1962 när Frans Bergman dog skedde inga förändringar. Fastigheten fanns kvar som dödsbo under ett par år men såldes sedan till Vattenfall som då planerade byggandet av Bodens kraftstation men eftersom strandrätten var undantagen vid Johan Arons köp blev priset blygsamma 50.000 kronor. Huset revs och ersattes med en modern villa som blev bostad för Vattenfalls platschef.

På andra sidan byvägen, från bostadshuset räknat, låg bagarstugan sammanbyggd med härbret. Mellan dessa fanns en kammare med ingång från bagarstugans farstu. Sommartid var den min och min mors bostad, mormor låg i bagarstugan. Bredvid bagarstuga låg en liten köksträdgård. På baksidan av kammaren fanns en slipsten.

Härbret var en spännade men förbjuden lekplats när jag var liten. På loftet fanns många okända och fantasi-eggande ting samlade. Inte minst sådant som mormors syster Amanda Shaw haft med sig eller sänt i paket från Kanada. Snäckor, konstiga glasögon, en betraktningsapparat som gjorde vykort tredimensionella, kafferostar och många andra ting.

Själva härbret hade mjölbingar, skåp och lådor där husets behov av matvaror förvarades. Där fanns margarinlådan, sockertoppen (som senare ersattes med sockerlådan), olika sorters mjöl. En stor låda för det tunnbröd som bakades i bagarstugan hörde också till härbrets inredning.

På baksidan hade vi den obligatoriska slipstenen.

Till huset hörde en liten ladugård med plats för några kor, en gris och höns. Den var byggd just där slutningen ner mot älven började så att gödselstaden fanns under och nedanför ladugården. När moster Elin och hennes Albrekt byggde sitt hus fick de med sig den enda kvarvarande kon och hönsen. Därefter stod byggnaderna tomma (sånär som på alla spännade redskap och maskiner som jag och mina kamrater kunde undersöka). Till ladugården hörde förstås också en loge och ett lider - Vilken lekplats vi hade!

Minnesbilder

Några av mina första minnen måste vara från början av 30-talet. När vi på somrarna flyttade ut till bagarstugan skulle ju en del husgeråd och servis bäras över från huset. Den lille parveln ville naturligtvis vara med och hjälpa till. Men eftersom han kände sig stor och duktig ville han bära en trave tallrikar. Jo då, det gick precis som man kunde vänta. Han snubblade och hela tallrikshögen gick i tusen bitar. Mormor var inte nådig när hon talade med mamma Elma om vådan av att låta småbarn göra sånt som de inte duger till.

På lagårdsbacken stod redskap av olika slag bl a en timmerkälke med högt uppsvängda brätten och en tvärså - alldeles lagom att göra överslag på. Men jag hade växt några centimeter sen sist jag gjorde det så jag kom inte runt utan slog huvudet i de järnbeslag där skacklarna fästes. Blodvite, gråt och tandagnisslan. Ett bandage runt huvudet blev ändå något att skryta över, särskilt sedan en tillfällig inneboende sagt att jag såg ut som Döbeln vid Jutas. Inte för att jag visste vad det var, men det lät förfärligt fint.

Sommartid var också tvättid. Nere vid älven rakt nedanför Kruses sommarstuga fanns det gamla tvättstället. Några stenar lagda så att tvättgrytan kunde ställas på och god plats för elden under. Dit bars ved, smutstvätt, som samlats under vintern och träkar för blötläggning av tvätten. När tvätten kokats i grytan skulle den sköljas och då kunde vi barn få hjälpa till. Små plagg sjöljdes direkt i det förbinnade vattnet. Större saker som lakan och mattor lades ner i vattnet och förankrades med stenar och sedan skötte älven om arbetet - men det gällde att se upp så att inte plaggen åkte iväg.

Sommartid hade jag två extra lekkamrater, Nils och Björn Bylund som då bodde i familjens sommarstuga nere vid älven - det fanns ju också en syster Stina-Märta eller Kickan men såna räknades ju inte. Större delen av min vakna tid tillbringades i deras sällskap och det var inte mormor så nöjd med. Jag borde ju vara hemma och hjälpa till. En av mina arbetsuppgifter ansågs vara att vittja redena i hönshuset. En gång när mormor gav sig ut för att göra det som jag borde ha gjort bar det sig inte bättre än att hon klev fel, föll och bröt lårbenshalsen. Gissa vem som fick skämmas - länge.

Mor Elma arbetade i köket på I 19 (jag tror att hon tidigare var på tvättinrättningen) och mormor skötte mig. Det var nog inte alltid så lätt att hålla koll på vad jag gjorde och vart jag tog vägen så ibland fick jag finna mig i att vara fasttjudrad vid den stora stegen på hustes baksida. (Detta är inte något jag minns. Marianne, Moster Elins dotter har berättat det. Hon

hustes baksida. (Detta är inte något jag minns. Marianne, Moster Elins dotter har berättat det. Hon påstår också att jag var mormors älskling, något som jag aldrig tyckte mig märka).

Hösten 1933 började allvaret, dvs skolan. Först en lång (minst 1 km) promenad till Hedenbro-kafeet där skolbussen med Algon Pettersson som chaufför hämtade mig och mina kusiner för den långa! resan till Hedens folkskola. Jag kan inte påstå att de sex år jag tillbringade där har lämnat några minnen. Möjligen då från rasterna!

Tillhör BÖFF

Något av mina första skolår hade vi amerikafämmande. Mormors syster Amanda kom på ett av sina många besök. Jag minns att hon skulle resa till sin syster Lydia i Stockfors på en vecka. För resan beställdes en droskbil från Heden, vår skolbusschaufför Algon som också drev taxirörelse. Jag blev erbjuden att få följa med (det skulle bli den första biltur som jag minns) och åka tillbaka samma dag med Algon. Det var en skakig upplevelse, men jag tyckte det var fantastiskt.

Efter att Algon och jag fått något till livs för vi tillbaka, men Algon var på dåligt humör. Han hade gjort upp om priset för resa till Älvsbyn och så fick han köra två mil till. "Det blev ju ingen förtjänst" fick jag veta. Och när vi kom tillbaka till Heden fick jag vackert kliva av och gå nära halvmilen hem till

Bodforsen. Men ändå -JAG HADE JU FÅTT ÅKA BIL!

Det är kanske inte så många fler än jag och mina lekkamrater som kan skryta med att ha lärt sig åka skridskor på Engelska Kanalen. Det var nämligen så att några hundra meter söder om vårt hus, inne i skogen upp mot Slumpberget, fanns rester av 1800-talets stora byggnadsprojekt i Norrbotten – den planerade kanalen som skulle bli transportled för järnmalm från Gällivare till Luleå. Arbetena började i oktober 1863 och pågick fram till vintern 1866/67. I den ravin som vittnade om kanalbygget fanns på många ställen grunda vattensamlingar som tidigt på höstarna frös till is. Det var våra isbanor där vi gjorde våra första försök på skridskor.

ur häftet "Engelska kanalen"

En sommar fick jag tillbringa hos morbror Helmer i Svartbyn. Han var vagnförman på SJ i Boden men hade behållit sitt lilla jordbruk som han drev på sin lediga tid med hjälp av sin andra fru Lydia och barnen, framför allt yngsta dottern Britta och sonen Per (eller Pelle som han i regel fick heta). De marker som hörde till gården var sk utskiften belägna c:a en halv mil från bostaden i Svartbyn, det största var beläget på "Myran" Där hade han byggt upp ett mindre bostadshus och en ladugård. Tidigt på försommaren gick flyttlasset med det bohag och den utrustning som behövdes under sommaren, efter den hästdragna vagnen följde korna på rad.

I "slåttarstugan" fick Pelle och jag husera i ett enkelt rum på vinden. Pelle, som var flera år äldre, blev min lärare i det mesta som skulle göras, men att slå med lie

Pelle tog året därpå värvning på A 5 och bytte ut sitt Pelle mot Valter som var hans andra namn. Och några år senare rymde han till Tyskland och gick in i den tyska armén. Under fälttåget mot Ryssland blev han dödad av en mina.

Följande sommar hade pappa Frans ordnat så att jag fick vara hos kusin Gottfrid på Bränna. På dagarna var jag med i arbetet på gården men många kvällar cyklade jag till Högheden och blev den sommarn riktigt bekant med faster Amanda och hennes familj, framför allt sonen Sten som var den mest jämnåriga av pojkarna.

När jag senare fick anledning att ofta besöka Älvsbyn fanns det alltid en sängplats för mig – om än jag vanligtvis kom mycket sent. Här fanns också min farmor Maria som hade en liten stuga nedanför farbror Kalles (pappas äldste bror). Vid en av hennes födelsedagar (det kan möjligen ha varit hennes 85-årsdag) då vi var där tillsammans med de flesta av hennes barn, skulle något hämtas från hennes källare. Sönerna stod och drogs om vem som skulle gå – då säger farmor "det är bäst att jag går som är lite lättare på foten"!

1939 Frans och Elma gifte sig. Jag fick byta efternamn, något som mina klasskamrater hade mycket att säga om. Skolan skulle bli 7-årig. Då bestämde jag mig. Jag ville söka in till realskolan. Och kom in!

Den hösten var inte mycket som var sig likt. Kriget startade med det tyska angreppet på Polen. Försvaret mobiliserades och Boden som redan var starkt dominerat av militär blev mer likt ett härläger. Förläggningar byggdes upp snart sagt överallt och vi tonåringar hade bråda dagar att kolla allt som hände. Vi hade redan tidigare lärt oss att snoka där rekryterna haft sina övningar för att hitta tomhylsor och "löspluggar". Tomhylsorna kunde säljas som skrot och löspluggarna tömmas på krut. Viktiga grejer båda två. Nu blev tillgången på dessa "varor" nästan obegränsad. Vi tillverkade smällare av tomhylsor, krut och stubintråd, vi byggde små "kanoner" av vattenledningsrör och sköt tvärs över älven.

Under de här åren i slutet på 30-talet byggdes två hus i Erikssons hägna mellan vårt och stenhuggare Anderssons. Det var fästningspolisen Ivaar med fru och två döttrar som ägde det bortre och fanjunkare Lindholm likaledes med fru och två döttrar men dessutom en son, Karl Gunnar, i min ålder. Under ett par år var vi mycket goda vänner. På deras tomt stod en utrangerad järnvägsvagn som hade varit sommarstuga, nu blev den vår experimentverkstad. Kemi var det (enda) ämne i skolan som intresserade oss och någon i gänget hade av oförståndiga föräldrar fått ett ex av "experimentbok för pojkar". Där fanns bl.a. anvisningar hur man tillverkade svartkrut och bengaliska eldar. Färghandeln och apoteket tillhandahöll de nödvändiga kemikalierna utan restriktioner eller besvärande frågor så vår verkstad var snart i fullt arbete. Svartkrutet blev

aldrig riktigt bra men de bengaliska eldarna flammade i regnbågens alla färger. Något år senare när jag inte längre bodde hemma fick jag höra att vår verkstad fattat eld och brunnit ner vid en provbränning av svartkrut.

Jag hade också ett litet laboratorium i skrubben innanför kökskammaren. Där vätgas som blandats med luft blev knallgas men vi gjorde också försök med klorgas, något som mamma Elma satte stopp för då det luktade så illa!! Däremot lyckades aldrig våra försök att tillverka nitroglycerin. Och det var kanske lika bra det.

Vänskapen med Karl Gunnar svalnade i takt med att han mer och mer öppet framförde nazistiska åsikter vilket gjorde att jag inte kände någon saknad när han och familjen flyttade till Enköping.

På våren 1940 uppmanades vi i realskolan att anmäla oss som frivilliga till luftbevakning. En grupp på ett femtital pojkar anmälde sig och vi fick först vara en vecka i Jokkmokk för utbildning och blev sedan utplacerade på olika bevakningsstationer. Jag hamnade tillsammans med 7 - 8 andra i byn Tjåmotis mitt emellan Björkholmen och Kvikkjokk där vi under sex veckor höll noggrann koll på luftrummet. En gång trodde vi att vi hörde ett flygplan!! Det mest äventyrliga under den tiden var att den gris som vår värdfamilj höll sig med fick smak för fågel och började jaga hönsen. När tillräckligt många hönor fått sätta livet till blev får chef ombedd att skjuta grisen. Så skedde. Det var en god gris uppfödd på hönskött som han var.

Tillbaka i Boden. Här hade man på regementet (I.19) startat något som kallades Landstormspojkarna. Jag och mina kompisar tvekade inte länge. Vi fick "grund-läggande" militärutbildning dvs marschera, hälsa, göra höger om och vänster om, men framför allt fick vi lära oss skjuta.

Fanjunkare Ragnar Bergmark hette vår instruktör. (Han blev senare kommunalråd i Boden). Efter nutida säkerhetstänkande var det helt sanslöst att vi tilläts använda vapen. Vi utrustades med karbiner som vi fick förvara hemma. Vi hade tillgång till ammunition och fick övningsskjuta med skarpa patroner så mycket vi ville (och vi ville). När jag blev gruppchef och senare fältväbel hade jag en k-pist hemma och som skjutbana använde jag ängen nedanför ladugården med gödsel-högen som kulfång. En enda gång vet jag om att någon ifrågasatte lämpligheten. Det ordnades fälttävlingar för lag från de olika regementenas landstormspojkar. Vi var i Umeå, Stockholm och Ängelholm för tävlingar. Och vann de flesta.

Årsmötet 2002

I det strålande vårvintervädret hade ett 25-tal medlemmar mött upp till BÖFFs tionde årsmöte som hölls i Almska skolan. Efter ett kort hälsningsanförande av ordförande och en tyst minut för hädangångna medlemmar valdes mötesfunktionärer. Förra kommunalrådet Vanja Berglund valdes till att hålla i klubban och sittande sekreteraren Stina Elming till att hålla i pennan. Till protokolljusterare och rösträknare valdes Greta Ögren och Berthill Munkestam.

Efter konstaterande att årsmötet utlysts stadgeenligt genomgicks verksamhetsberättelsen. I den framgick bl.a. alla de aktiviteter som föreningen medverkat i under det gångna året, och det var ju inte så få. Att föreningens ekonomi är tillfredsställande med ett plusresultat för året med 16'865 kr, före avsättning till framtida kopiatorbyte, framgick av årsredovisningen. I den kunde vi också läsa oss till bl.a. att resterande belopp för byafotograferingen, som vi ska göra förnyad bidragsansökan till kommunen om, vid årsskiftet uppgick till 11'089 kr. Där framgick också att penninggåvorna under 2001 uppgått till 11'335 kr och de kommunala bidragen var 4'500 kr. I samband med revisionsberättelsen visade revisorn Carl-Lennart Persson overheadbilder om revision, medlemsutvecklingen genom åren och penningflödet i föreningen. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna året. Inget förslag till stadgeändring förelåg.

Omval skedde till samtliga förtroendeposter där ledamöterna inte av sagt sig omval. Av sagt sig omval hade revisorsuppleanten Britta Lundman och valberedningsledamoten Lars-Gunnar Palm. De ersattes av Catharina Källström och Kalle Brandin.

Riktlinjer för det nya året genomgicks av föreningsordförande. Den skriftligt redovisade verksamhetsplanen godkändes av årsmötet. Som föreningens representanter till årets riksstämma i Borlänge utsågs Eila och Björn Fredriksson med Constance Rutberg och Sixten Berg som ersättare. Kristina Öhman redovisade läget i "Renskrivningsprojektet". Både hon och föreningsordförande riktade en vädjan till närvarande och

icke närvarande medlemmar att ställa upp och motläsa. Fler aktiva behövs för att det ska finnas chans att färdigställa "Överluleå födda" inom det här året.

Efter att mötesordföranden återlämnat klubban avbröts mötet för kaffepaus. Då hade vi möjlighet att förutom dryck få smaka det goda bröd som bakats på kravmärkta ingredienser av Stina Elming.

Gösta Eriksson, Röda Korsets ordförande i Boden, berättade sedan om ACN-förval för telefoni och möjligheten för föreningen att tjäna pengar på att förmedla förvalskunder. Årsmötet beslutade att ge styrelsen i uppdrag att undersöka alternativet ytterligare och fatta beslut i frågan.

Den databas avseende döda i Edefors församling som Eivon Renberg skänkt visades med dataprojektor.

Dragningar förrättades. På besökslotteriet vann Stina Elming en kopp med fat. I det "vanliga" korsordet vann Svante Näslund första pris, en penninglott, de två trisslotterna vanns av Barbro Lampinen resp Gurli Lönnebjör. I vaxkakekorsordet vann Rune Isaksson penninglotten, de två trisslotterna tillföll Yvonne Öhrvall resp Eivon Renberg. (Bra spridning på vinsterna – en till Skåne, en till Uppland och fyra inom vår egen kommun. Det var 19 + 19 lösningar av korsorden som lämnats in.) Lotteriet med en tavla målad och skänkt av Rickard Pålsson som vinst slutsåldes och dragningen förrättades. Tavlan vanns av Vanja Berglund.

Föreningsordförande tackade mötesordförande för väl genomförda årsmötesförhandlingar och överlämnade en bok som tack. Vanja Berglund fick välja bland några av de böcker vi har till försäljning och tog då "Övre stadsdelen".

Björn Fredriksson tackade även avgående Britta Lundman, förra årets avgångna Anna-Maria Persson och Linnéa Westerberg som avgick för två år sedan. (Tyvärr glömde han även detta år tacka en av dem som avgått.)

ES

Sparkstöttingtävling

Fettisdagskvällen 12/2 genomfördes traditionell sparkstöttingtävling på kulturområdet. Vädret visade sig från sin bästa sida. Goda förutsättningar för en rafflande tävling.

Banan var välpreparerad och upplyst med facklor. Deltagare och påhejare hade stärkt sig vid grillelden, där det bjöds på korv både på längden och tvären.

Vår förening, BÖFF, deltog med tre lag:
MEDLEMSLAGET
STYRELSELAGET och
INTERNATIONELLA LAGET.

Tyvärr så blev det ingen seger för vår del, men bra kämpat. Det blev favorittippade Bröderna Dalton som tog hem segern även i år, men vår vän från Libanon, Josef Awn, fick pris för bästa utländska stil.

Undertecknad, som deltog för första gången, kom bra igång men missade möjligheten att gena i sista kurvan, och blev därmed snopet omkörd på upploppet.

Efter prisutdelning och hurrarop, bjöds de tävlande på semlor och varm mjölk. Ett trevligt avslut på fettisdan som arrangerats av Hembygdsföreningen.

Stig Andersson, medlemslaget

SKVALLERSPALTEN

Mikrokort: Nederluleå E:1 9/10

Dessa som för hwarjehanda grofwa lustar och missgerningar blifwit, efter Lag och Kongl.förordningar wederbörligen straffade.

År 1775

- den 10 Decembris undergick qwinspersonen Susanna Nilsdotter ifrån Persön hemlig skrift och aflösning för lönskaläge.

- den 31 December absolverades under hemlig skrift och aflösning soldaten Nils Ål ifrån Wittjerf.

- den 29 Octobris absolverades under hemlig skrift Henric Olofsson i Gäddvik efter begånget

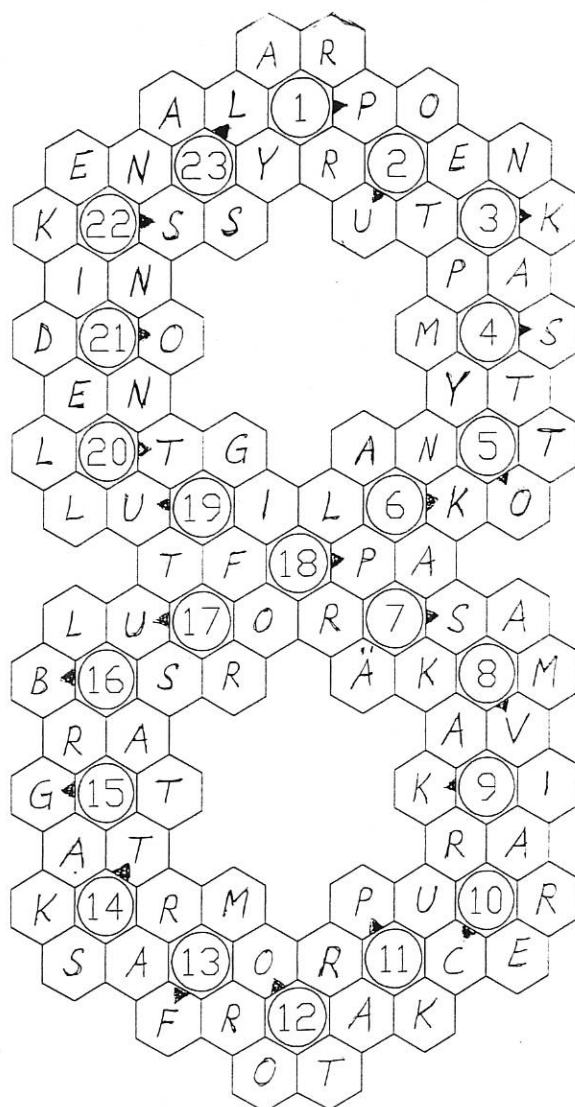
År 1776

Den 2 juni undergick qwinspersonen Maria Jönsdotter ifrån Unbyn, för lönskaläge, hemlig skrift och aflösning.

- den 9 i samma månad absolverades drängen Eric Hansson ifrån Unbyn under hemlig skrift och aflösning, efter begånget lönskaläge och samma dag undergick för samma brott qwinspersonen lapp-pigan Catharina Larsdotter hemlig skrift och aflösning.

Korsordslösningar

Redaktionen och styrelsen tackar korsordskonstruktörerna Gunnar Glaas och Kjell Andersson samt korsordsrättaren Inger Enberg för deras arbete. Ett tack även till alla som sânt in lösningar.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P
1	F	A	S	T	I	G	H	E	T	S	B	Ö	C	K	E	R
2	Ö	D	E	S	M	Å	L		Å	K	A		H	Y	R	A
3	R	I	M	U	R		O	B	S	E	R	V	E	R	A	R
4	E	D		N	Ö	D	D	O	P		N	Y	C	K		I
5	N	A		A	R	E	S		E		F		K	O	S	T
6	I	S	S	M		S	K	A	T	G	Ö	K		S	K	E
7	N		V	I		A	V	I	S	E	R	A		P	E	T
8	G	T	I		T	R	Å			O	L	I	V	E	R	
9	S	U	S		O	M	D	O	P		A	R		L	P	
10	O	B	S		L	E	E	D	S		M	O	T		E	K
11	R		E	V	E	R	T		A	G	N		E	T	N	O
12	D		L	Å	R	A		A	L	R	I	K		A	T	P
13	F	R	E	J	A		Å	S	M	U	N	D		P	I	P
14	Ö		R		N		B		V		G	U	Y	A	N	A
15	R	U	I	N	S	P	E	L	E	N			A	N		R
16	A	N	N	O		I	R	E	R		E	S	K	I	M	Å
17	N	I	G	N	I	N	G		S	Y	L		U		Å	S
18	D	O		I	T	U		A			V	A	Z		N	E
19	E	N	G	E	L	S	K	A	-	K	A	N	A	L	E	N

Hildur Hackzell

Under mina vandringar på församlingens äldre begravningsplatser har jag stött på många kända och okända gamla bodensares namn på gravstenar, även gravstenar i alla tänkbara modeller och en av de ovanligare modellerna tillhör nog **Hildur Hackzells** grav, där hon ligger begravd tillsammans med yngsta system **Cecilia** och brodern **Werner**. Stenen som använts är svart granit och gravplatsen har kantstenar som bildar en trekant.

Foto: Ulla Wikman

Jag blev mycket fundersam vid mitt första besök vid hennes grav eftersom jag i en bok läst att hon skulle vara begravd i Karesuando, varför skulle då en gravsten finnas här i Boden?

Jag började göra efterforskningar som den släktforskare jag är så gillar jag utmaningar, jag började min forskning i Karesuando, och mycket riktigt föddes Hildur Johanna där den 15/2 1868.

Föräldrarna och de två förstfödda syskonen hade kommit från Pajala till Karesuando sn 1860.

Familjen kom att bo i Karesuando fram till 1872, då var Hildur 4½ år gammal. Man flyttade nu till Nederluleå sn, där bosatte de sej på Kyrkovallen nr 4 (även Kyrkovallen nr 8 och Kyrkobordet nr 3).

Den 3/9 1881 lämnade familjen Nederluleå sn för att flytta till Gustafsholm i Arjeplogs sn.

Familjen hann dock inte bo länge i Arjeplog förrän man drabbades av en stor sorg när fadern, Kronolänsmannen Carl Jacob Hackzell avlider endast 49 år gammal i lunginflammation.

Samma år i augusti lämnar änkefru Hackzell tillsammans med sina barn Arjeplog för att bosätta sej i Öjebyn, Piteå lfs, den 17/11 1884 flyttar hon vidare till Piteå stad tillsammans med tre av sina hemma-varande barn.

Den 5/11 1886 begär sej Hildur Hackzell till Falun, hur länge hon blir där har jag ingen uppgift på, men den 6/10 1894 flyttar hon tillsammans med system Maria Fredrika Cecilia till Boden från Luleå.

System Maria Fredrika Cecilia lämnar Boden och flyttar till Gällivare sn den 2/9 1887, och arbetar där

som telefonist i Malmberget i många år och hon var fortfarande kvar där 1913.

Den 4/12 1895 flyttar Hildurs äldre syster, Charlotta (Lotten) Josefina Hackzell från Umeå lfs till Boden, där hon gifter sej i maj 1898 med hand-laren Nils Johan Rutberg från Boden f 24/9 1851 d 14/12 1924, paret blev bofasta här i Boden och ligger begravd på kyrkogården (vid kyrkan, graven är inventerad).

Änkefru Charlotta Josefina Rutberg f Hackzell avled i Örnköldsvik den 27 juni 1926. Brodern Hans Werner Hackzell flyttar till Uppsala domkyrkoförsamling den 20/12 1889 han var då apotekselev.

Modern Maria Erika Hellström Hackzell avlider i Piteå stad den 4 juli 1892, 62 år gammal i bröst-cancer.

Foto: J. E. Harnesk

Hildur Hackzell var bland annat bokhandlare i Boden under många år.

Hildurs äldsta syster Elin Catharina f 4/2 1857 gifte sej i september 1881 med arbetaren Nils August Lundberg f 25/2 1858, han dör genom drunkning den 3/6 1882 endast 24 år gammal, familjen bodde då i Ersnäs. Hon gifter om sej i oktober 1889 med arbetaren Johan Albert Åström f 8/12 1866, paret får fem barn, hustrun har en oä dotter sen tidigare.

Sönerna Ragnar Helge Werner Åström f 11/5 1894 och Hilding Johan Bernhard Åström f 2/6 1899 samt dottern Edit Hildur Ragnhild f 1/8 1896 lämnar familjen i Luleå Gamla stad och flyttar till Boden Överluleå sn den 16/11 1906 då var barnen 12, 10 och 7 år gamla.

De två bröderna bor hos sin moster Hildur fram till 1910 i november då flyttar Ragnar Helge Verner till Luleå stad och brodern Hilding Johan Bernhard till Nederluleå sn.

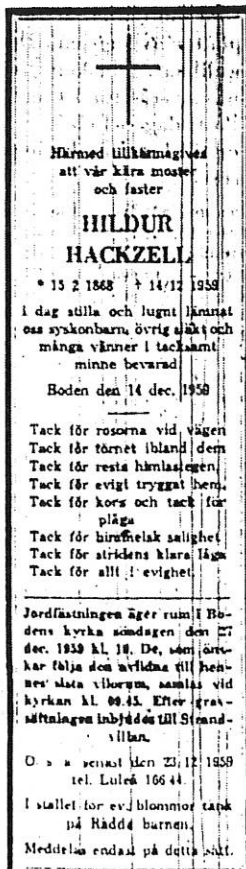
Foto: Eila Fredriksson

Hildur Hackzells hem låg på Ringvägen 14, ett vackert hus, rödmålat med vita knutar, fönsterluckor och brutet tak. På 70-talet när jag själv bodde på Ringvägen hade jag förmånen att vid något tillfälle besöka detta hus då min son hade en lekkamrat som bodde där.

Med det material som jag lyckats få fram om Hildur Hackzell så anser jag mej inte behöva tvivla på att hon är begravd här i Boden, hon bodde i Karesuando de första 4 ½ åren av sitt liv och hade inte några släktingar där. Enligt Överluleå församling ligger hon begravd här och det framgår även av dödsannonsen.

Gör ett besök på Lundagård begravningsplats och leta upp hennes grav den är väl värd ett besök. Ta ingången mitt för kapellet och sedan direkt till vänster, den är mycket lätt att hitta. Varför inte samtidigt ta en promenad på denna vackra begravningsplats.

Denna dödsannons var införd i NSD
onsdagen den 16 december 1959

Denna dödsruna var införd i Norrbottens
Kuriren onsdagen den 16 december 1959

Hildur Hackzell.

På centrallasarettet avled på tisdagen i en ålder av 91 år fröken Hildur Hackzell, Boden.

Fröken Hackzell var tornedaling till börd. Till Boden kom hon i början av 1890-talet och år 1894

blev hon föreståndare för bokhandlare Adolf Bergmans i Luleå filial i Boden. Hon övertog affären 1905 och blev därigenom ortens första självständiga bokhandlare. I sinom tid överlät hon rörelsen till firman Hagman & Bååth. Fröken Hackzell startade sedan en blomsterhandel, som hon innehade i många år.

Fröken Hackzell var under sin krafts dagar en mycket verksam kvinna, alltid beredd att kämpa för det, hon ansåg vara rätt. Hon deltog tidigare aktivt inom lottarörelsen och bl. a. under andra världskriget gjorde hon stora insatser för omhändertagande av evakuerade finska barn. Hon tillhörde också en tid styrelsen för Bodens arbetsstugor. De senaste åren var hon helt blind men följde trots detta väl med vad som hände ute i världen.

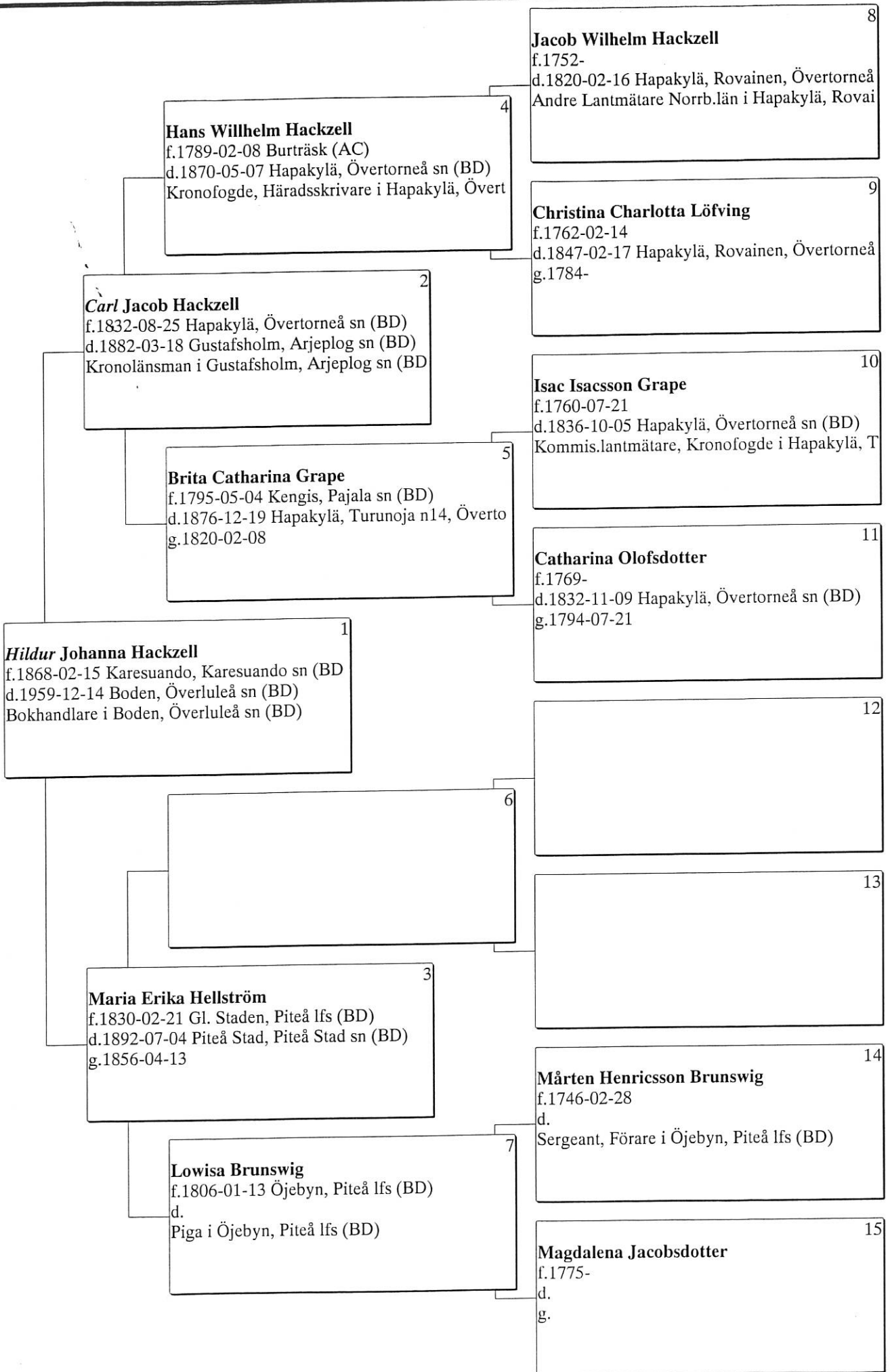
Hildur Johanna Hackzell föddes den 15 februari 1868 (döpt den 19/2) i Karesuando. Hon föddes som 6:e barn till Kronolänsman Carl Jacob Hackzell och dennes hustru Maria Erika Hellström.

Hennes syskon var:

Elin Catharina Lovisa	f 4/2 1857
Carl Wilhelm Daniel	f 10/2 1859
Anna Sofia Wilhelmina	f 27/1 1862
Gustafva Erika	f 7/5 1864
Charlotta Josefina	f 22/2 1866
Hans Werner	f 9/5 1871
Maria Fredrika Cecilia	f 2/7 1873

Ulla Wikman
Medlem nr 3

Antavla för Hildur Hackzell

Kan en gravsten berätta?

av Berthill Munkestam

Lite tillspetsat kan man påstå att så är fallet, men jag börjar från början. För många år sedan fick jag i min hand berättelsen om släkten ett fåtal generationer tillbaka. Ett skal skulle jag nog kalla det i dag. Det innehöll det vanliga född, gift, död samt uppgifter om barn och då endast de som överlevt barnåren. Med andra ord de vanliga basuppgifterna. Jag brydde mig inte om att gå in och granska uppgifterna utan följde de äldsta nämnda personerna bakåt i släktled för släktled.

Så kom jag efter många år till Skåne där släkten stammar från och besökte den kyrkogård där min farmor (Kersti) skulle ligga begravd i familjegraven. Fann graven men blev frågande inför gravstenen. Vad är detta? På stenen står följande exklusive data:

Järnvägskontrollör

ANDERS LJUNGBERG

enligt dennes önskan vilar samtliga syskon här

Jacob

Gunnar

Kersti

Bertha

Johanna

Maria

vid sidan av deras föräldrar

Detta är vad stenen berättar. Men frågor om familjen hopar sig, var finns deras makar och varför skall hela familjen finnas samlad? När jag kommer hem börjar jag gå igenom det material som fanns och finner en liten notis skriven med blyerts knappt läsligt "Far dog hastigt i bråk".

Utav syskonen som står upptagna på stenen fanns endast en kvar i livet. Samtal med henne resulterade i att den Far som avses, är syskonens far fd kronofjärdingsmannen Lasse Andersson som omkom i ett bråk 1898 annandag jul på kvällen då han "fallit offer för dråparehand under ett vilt uppträdande". Jag fick även reda på att sammanhållningen alltid varit väldigt stor i familjen och äldste sonen Lasse hade lovat sin mor att hålla ihop familjen. Vilket han tydligen gjorde med resultatet att hela familjen ligger samlad men inga ingifta.

Efter dessa uppgifter gick jag igenom tidningar och domböcker och fick en berättelse med massor av upplysningar. Bl a annat att änkan årligen under sin livstid skulle få 100 kronor samt att hon för yngste sonen skulle erhålla 150 kronor en gång för alla. Straffet i övrigt slutade 4 år 6 månader.

Av detta har jag lärt mig att börja med de levande för att kunna fånga upp så mycket som möjligt. Men också att det skrivs inte alltid ner det som kan synas obehagligt i släktens historia. Så slutsatsen blir att en gravsten kanske inte berättar, men den kan väcka nyfikenhet som ger mycket historia.

Släktforskare från Karelen

Yngst i storfamiljen Paukku var jag när ryssarna anföll hösten 1939. Vi bodde i den lilla församlingen Metsäpirtti (skogspörtet) på karelska näset i vinkeln mellan Ladoga och gränsen. Alla evakuerades.

Kyrkböckerna hade räddats till Mikkeli (S:t Michel). På sommaren 1978 for jag och Arnold dit för att forska på släkten. Vi fick stående vid en bordsskiva läsa i originalböckerna medan Stig, sju månader, kravlade omkring våra fötter — han har alltid varit bra på att syselsätta sig själv.

Arnold hade ju forskat länge och dessutom läst finska rätt mycket så han räknade med att förstå allt i böckerna. Men förvånad blev han när allt stod på svenska! Först under andra hälften av 1800-talet började språket bli finska.

Kanske mest förvånande var att människorna hade svenska namn. Men förklaringen var tydligen att de svenskspråkiga prästerna översatte namn. Så fick

Martti Martinpoika heta Mårten Mårtensson i kyrkboken!

De svenskspråkiga finländarna fick fortsätta att administrera landet under den ryska tiden. Kanske började finnarna se dem litet som kollaboratörer. En finsk nationalkänsla började växa fram och det ledde bl.a. till finskspråkiga präster.

Namnskicket bland bondebefolkningen i Finland gör det lättare att släktforska där. De så vanliga släktnamnen, som t.ex. Paukku, gör att man kan följa släktleden bakåt liksom släktskapen. Vi har följt Paukku till 1600-talet, liksom andra namn. Man ser utan vidare släktskapen för Martti Martinpoika Paukku och Martti Martinpoika Kiiski. I Sverige kan man få stora svårigheter när flera heter Anders Johansson, särskilt när de flyttat.

Hanna Lagerfjärd

Nya medlemmar

Vi hälsar följande nya medlemmar välkomna i föreningen

medl.nr.

Lisbeth Lind-Svanberg	Sörbyn 10	961 97	Gunnarsbyn		514
Gunri Olsson	Iduns väg 6 B	961 62	Boden		515
Elsa Engström	Holmvägen 5	961 97	Gunnarsbyn	0924 - 21 171	516
Inga-Britt Palm	Sandträsk 103	961 92	Boden	0921 - 23 103	517
Per Gånvall	Lillavan 3	961 95	Boden	0921 - 61 106	518
Inga-Lill Karlsson	Lillavan 3	961 95	Boden	0921 - 61 106	519
Åsa Nordberg	Lillågatan 13 A	961 61	Boden	0921 - 10 888	520
Erik G Holmgren	Ringvägen 12 A	961 35	Boden	0921 - 17 097	521
Vuxenskolan	Almgatan 6	961 64	Boden	0921 - 17 190	522
Astrid Östlund	Unbyn 87	961 93	Boden	0921 - 480 061	523
Göte Åslund	Hornsgatan 19	961 33	Boden	0921 - 18 289	524
Anna Lena Skog.	Norribacksvägen 2	961 41	Svartbyn	0921 - 12 494	525
Eija Enbuska	Lulevägen 20 C 1 tr	961 33	Boden		526
Dick Carlson	Fårhagsvägen 17	961 40	Svartbyn	0921 - 51 279	527
Inger L. Morin	Garnisonsgatan 15 B	961 75	Boden	0921 - 18 276	528
Gudrun Bergenudd	Långbacka 1203	820 60	Delsbo	0653 - 40 192	529

Adressändringar

Helena Hjorth Calner	Berggårdsvägen 12	961 40	Boden	0921 - 53 950	304
Maria Sandström	Nygatan 1	961 31	Boden	0921 - 54 107	410
Staffan Budgifvars	Drottninggatan 20 B	961 35	Boden	0921 - 12 323	492

BÖFF

gratulerar dessa medlemmar
som fyllt jämna år under det
första kvartalet år 2002

Anne Wikström
Bertil Karlsson
Bo Johansson
Ebba Toräng
Göte Henriksson
Kerstin Larsson
Thore Spaak

Efterlysning

I samband med att föreningen fått in de delar av Roland Fahlgren i Borlänge's antavla som berör Lule älvadal och Råne sn ställer han en del frågor.

- ♦ Varifrån kommer, och vilka var föräldrarna till Anna Johansdotter i Rånbyn? Hon var gift med Erik Mårtensson f 1693 i Böle, d 1717 i Rånbyn.
- ♦ Var Pehr Olofsson Stormodig (f 1747) son till Olof Pärsson Åhl och Margareta Matsdotter?
- ♦ Sara Jonsdotter f 1683 17/11 i Pite lfs angavs vara oäkta dotter till Johan Nilsson från Lule. Har någon funnit vem han var? Och hans anor?
- ♦ Kan någon komplettera hemmansbeteckningarna i antavlan? Den finns i pärm i hyllan vid öppna spisen?

Lämna svaren till:
Roland Fahlgren, Sturegränd 11, 784 32 Borlänge
och till föreningen

TACK

Ett varmt tack från BÖFF:s styrelse för alla de gåvor och bidrag vi fått:

Alice Karlsson	Boden	Lars Andersson	Råneå
Allan Krispinsson	Boden	Lennart Engström	Råneå
Arne Karolin	Erikslund	Linus Hansson	Trångfors
Barbro Palmér	Boden	Marcus Blomberg	Boden
Brage Hermansson	Boden	Margit Ericsson	Boden
Britt Forsberg	Solna	Maria Sandström	Boden
Britta Lundman	Svartbyn	Marino Eriksson	Boden
Carina Livbom	Boden	Mikael Engström	Sävestön
Constance Rutberg	Erikslund	Mona Nilsson	Rimbo
Eva Aasa Karinen	Gammelstad	Rolf Fredriksson	Boden
Eva Vikström	Råbäcken	Rune Johansson	Boden
Gudrun Adolfsson	Trångfors	Sigrid Lundholm	Boden
Gun Ericsson	Sidensjö	Siv Nilsson	Åkerby
Gun och Valdemar Gustafsson	Boden	Sixten Berg	Boden
Gunilla Kassberg	Boden	Sören Nilsson	Boden
Hans Lindgren	Boden	Sten Wikström	Boden
Helen Lindberg	Boden	Stig Ekberg	Svartbyn
Helga Pettersson	Boden	Sture Nilsson	Boden
Herman Wahlberg	Boden	Sune Persson	Boden
Inga-Maj Juhlin	Stockholm	Susann Larsson	Torpgården
Inger Enberg	Unbyn	Svante Sandström	Boden
Ingrid Bergman	Harads	Sven Åkerström	Råneå
Ingrid Edholm	Jukkasjärvi	Thure Engström	Boden
Ingrid Larsson	Boden	Ulf Engström	Hässelby
Iris Westbom	Boden	Ulf Nevell	Heden
Irma Johansson	Boden	Valo Lundqvist	Torpgården
Irma Lundström	Boden	Waldemar Berggren	Svartbyn
Jan Storm	Enskede	Yvonne Öhrvall	Långsjön
Jan-Erik Juhlin	Salbohed	Åse Engström	Boden
Kerstin Lehto	Svartbyn	Skogsvårdsstyrelsen, Lars Persson	Boden
Knut Isaksson	Boden		

samt till alla som gett bidrag i mikrokortsparbössan.

Vad betyder detta?

NAVELVRIDNING angavs som dödsorsak för två vuxna syskon som dog med kort mellanrum. Vad dog de av? (i dagens beteckning)

Vad står titeln SKICKARE för?

Besöksstatistik

Den 12 mars skrev Inger Enberg in sig i vår Gästbok som den 33'000:e besökaren i Råbäcksgården, efter inflyttningen dit 1994. Hon förärlades därför två trisslotter, varav den ena gav vinst (tyvärr inte så stor).

Tidningsadress

När ni skickar in material till tidningen är adressen:
Boden-ANAN, c/o Sandberg
Kålrotsvägen 11, 961 47 Boden
Material kan även lämnas i uppmärkt fack inne på kontoret i Råbäcksgården.

Årets möten

Medlemsmöte

- " -
- " -

tisdag 14 maj kl 19.00

onsdag 11 augusti *september*

söndag 24 november

Begränsad eftersändning
Vid definitiv eftersändning
retur med den nya adressen till:

B Föreningsbrev

Boden-ANAN
c/o Sandberg
Kålrotsvägen 11
961 47 Boden

Kontorsbolaget

Vi säljer & servar:
Datorer, Skrivare,
Faxar, Kopiatorer,
Kaffeautomater,
Skrivmaskiner,
Kassaregister mm

BÖFF-medlemmar
har 15 % på:
Bläckpatroner
Lasertoner
Papper

Henry Eriksson KONTORSBOLAGET

Buddbyvägen 70
961 42 Boden
tel och fax: 0921-600 54
mobil: 070-67 66 500

email: henry.eriksson@mail.interact.se

